

flytter med

Nisser er både kitch og kærlighed. Kitch, fordi de som regel ikke er det kønneste, man har set. Kærlighed, fordi de ofte repræsenterer barndommen, mistede forældre eller bare en tid, der var. Mød seks kvinder, der alle står ved deres nisser.

AF MARIE-LOUISE TRUELSEN. FOTO: PETER NØRBY.

♥ "Nisser bor hos en, indtil de ikke har lyst længere"

Maise Njors nisse bor faktisk hos hendes forældre, men hun forsøger at få ham til at flytte. Det er dog ikke nemt, måske fordi han er så fed og har så korte ben, at det er for besværligt.

— Min nisse er ret grim, men når man elsker nogen, ser man bort fra den slags. Hans skæg faldt af engang i 80'erne, og jeg har forsøgt at sætte et nyt et på af vat. De skal man ikke gøre. Hverken på nisser eller mænd. Nissen har ikke noget navn, for nissers navne er kun kendt af andre nisser. Mennesker kan alligevel ikke udtale dem, har jeg hørt.

— Min nisse kommer fra mine bedsteforældres købmandsbutik, "Det blå

hjørne", i Lønstrup. Hver jul var han en del af udsmykningen i butiksvinduet. Og jul kan aldrig igen blive så fantastisk, som mine jule i Lønstrup, hvor bedstemor lavede and og flæskesteg, og bedstefar insisterede på at spise risengrøden som forret, for sådan havde man gjort i hans barndom. Gaverne fra mine bedsteforældre var altid pakket ind i det papir, de brugte i butikken. Det var blå- og hvidstribet med hjerter i de hvide striber. Hver sommer på Roskilde Festivalen er der nogen, der har et flag, der ligner det, men jeg har aldrig fundet frem til dem. Flaget gør mig bare glad, og det vil jeg gerne sige til dem.

— Nissen bor hos mine forældre, og selvom jeg har lokket ham ofte, nægter han at flytte. Jeg tror, det er, fordi vi har hund. Eller også er det, fordi han er så smældfed og har ret korte ben, så det er simpelthen for besværligt for ham. Og så er det jo sådan, at rigtige nisser er

deres egne, de bor hos en, indtil de ikke har lyst længere. Jeg har kendt nissen hele mit liv, og jeg forbinder ham med alt godt i barndommens jul. Jeg kan stadig huske, hvordan det kildede i maven, når vi kørte op over bakken og ned mod Lønstrup, og jeg kunne se havet, derefter kirken og så mine bedsteforældres hus. Naturligvis sneede det altid juleaften, dengang jeg var barn. Da mine bedsteforældre døde, flyttede nissen hen til min mor og far, og selvom de også er gode til at holde jul, så røg magien... Og jeg kommer til at græde, hver gang jeg tænker på mine bedsteforældre.

— Nissen sidder som regel i en stol og kigger på os andre, når vi spiser. Han har et lidt feminint spæklag i hofteregionen, som gør, at han har svært ved at sidde ordentligt ned. Det gør også, at hans nisse-slacks sidder lidt kikset. Jeg tør kun sige det, fordi jeg ved, at han ikke læser ALT for damerne. >>

**MAISE
NJOR, 46**

Journalist og forfatter til bl.a. "Michael Laudrups tænder" og senest bogen "Den forkerte giraf". Hun har en kæreste og tre døtre fra et tidligere forhold.

"Min nisse er ret grim, men når man elsker nogen, ser man bort fra den slags"

Heidi kan egentlig slet ikke lide nisser, men nogle få får alligevel lov til at komme frem hver jul, fordi de minder hende om hendes forældre.

HEIDI FYNBO HANSEN, 51

Er indehaver af vintagebutikken Woman2Woman. Heidi er gift og har to børn på 16 og 19 år.

♥ ”Nisserne er faktisk rigtig grimme”

Arvenisserne er forvist til at sidde udenfor, men de skal være der, for de minder Heidi Fynbo Hansen om hendes forældre.

– **Jeg har to nisser, jeg har arvet** efter min mor og far, som jeg mistede for fem år siden. Arvenisserne er faktisk nogle rigtig grimme nisser, jeg kan slet ikke lide nisser, og derfor kommer de også først op juleaften, og sådan har det altid været. Det er sådan nogle strikkede nisser – en hr. og en fru – som min søde mor sikkert har købt af en eller anden kær gammel dame for hundrede år siden. Min mor var meget nisse-nisse, og hun havde rigtig mange nisser derhjemme.

– **Hr. og fru Nisse bliver hvert år** sat på to julebukke udenfor under et halvtag, og bukkene har jeg også arvet efter mine forældre. Nisserne er vigtige for mig, fordi jeg på den måde stadig har mine forældre hos mig i julen.

– **Vi har også et par andre nisser,** nogle stofnisser, der næsten er en meter lange. Dem har vi haft, siden børnene var små, og de sidder på en repos i entreen. Jeg er slet ikke til ”rød jul”, så derfor er de røde ting og nisserne kun i entreen og udenfor. Det gælder også alle de ting, som ungerne har lavet gennem deres barndom. Dem sætter jeg op i en lyskæde rundt om spejlet. Det er de hyggelige ting, de er ikke så kønne, men de skal være der. Inde i stuen pynter jeg op med juleting i naturmaterialer og ting i sølv og sort. Og så masser af levende lys.

Nissemusen står altid i Ida's garderobe og kigger på, hun gør sig klar til en forestilling.

IDA PRAETORIUS, 21 ÅR

Balletdanser på Det Kongelige Teater. Hun blev i september udnævnt til solist og har netop været aktuel som Marguerite i "Kameliedamen". Ida har vundet flere priser, blandt andet

Reumerts Talentpris 2012, Erik Bruhn Prisen 2012 som bedste kvindelige danser og Dronning Ingrid's Hæderslegat 2013. Ida er single.

♥ Nissemusen står fremme hele året

Balletdanser Ida Praetorius har en lille nisse, som hun er så glad for, at den står fremme i hendes garderobe hele året.

— **Jeg har en lille nissemus**, som jeg fik sidste år i starten af december som pøj-pøj-gave, da jeg skulle danse "Nøddeknækkeren". Det er en tradition, vi har på teateret, at vi giver hinanden små gaver, hvis vi laver en hovedrolle eller en rolle, der er ny eller betyder noget særligt. Jeg fik nissen af min mor og far. Det sjove er, at den har stået i min garderobe her på teateret lige siden, lige

ved spejlet, hvor jeg sminker og laver hår til alle forestillinger. Flere har kigget lidt og spurgt, hvorfor der er en nisse på mit bord midt om sommeren. Jeg synes bare, at den er så sød, så den har fået lov at sidde her hele året, og nu passer den jo ind igen, fordi det er jul. Nissemusen bor i en slags tændstikæske, lidt som Cirkeline, og tændstikæsken bruger jeg også til at lægge smykker i.

— **En anden tradition på Det Kongelige Teater** er det berømte julebal, som er balletbørnenes juletræs-fest lillejuleaften. Den stammer helt tilbage fra dengang, hvor skolen herinde startede. Mange af balletbørnene kom fra familier, der ikke havde så mange penge, og så ville teateret sikre sig, at børnene fik en

juleaften. Da jeg var barn, glædede jeg mig lige så meget til den aften, som til juleaften, og jeg glæder mig stadig hvert år. Det foregår nede på scenen, hvor der er et kæmpe juletræ, og så danser vi lanciers og familiedanse, og børnene får en gave af teateret. Alle voksne dansere er der, så børnene på skolen har mulighed for at byde de ældre dansere op til dans. Da jeg var lille, var der ikke noget, der holdt mig tilbage. Jeg spurgte altid alle solodanserne, alle dem, jeg var fan af, om de ville danse med mig. Og nu er det mig, der står som en af de voksne, en af dem, de små kommer hen til.

Hver jul laver Mettes mor et julelandskab i stuen, og den tradition har Mette også taget til sig.

♥ ”Julen er en anledning til at pynte – og det elsker jeg”

Julen er overdådig lige som alt andet hjemme hos Lauritz.com-direktøren, Mette Rode Sundstrøm. Nisselandskabet trækker tråde tilbage til barndommen.

– **Vi bor meget maksimalistisk.** Jeg kan godt lide, når et hjem er et overflødighedshorn af sansindtryk, og julen er også meget mangfoldig her i huset. I mit barndomshjem lavede min mor – og det gør hun stadig – hvert år et julelandskab på den store skænk i spisestuen. Vat i bunden som sne, og så huse, en kirke, nisser, julemænd, engle, rensdyr og vismænd. Det meste havde hun lavet i hånden. Den tradition har jeg taget op og

sat ind i vores nutidige kontekst, så jeg er i gang med at skabe et nisselandskab på vores skænk i spisestuen. Alle nisserne har jeg fået af min mor eller arvet fra min mormor, og så er der en hvid, klassisk løber i bunden. Min mor har nisser til mange liv, så selvom jeg har fået mange, har hun stadig selv en masse tilbage.

– **Nisselandskabet er det element i vores jul,** som går tilbage i historikken. Jeg har stået og leget med det hvert eneste år hele min barndom – ja, faktisk syntes jeg, at det stadig var sjovt at stå og flytte rundt på det som teenager. Jeg håber, at mine unger vil lege med det hver dag. Det er dejligt at opleve, hvordan børn skaber legeuniverser, og jeg kan godt lide, at nisselandskabet ser nyt ud hver dag.

– **Nisser er normalt ikke noget, som taler til mig.** Når jeg køber julepynt, er

METTE RODE SUND- STRØM, 47

Administrerende direktør i Lauritz.com. Hun er gift med Bengt Sundstrøm, Lauritz.com's stifter og bestyrelsesformand, og parret har to sønner på 4 år og 7 år samt Bengts datter på 24 år.

det mere kæmpe julekugler i alle mulige farver, masser af glimmer, guld og pailletter. Vi finder også altid kunst i julefarver frem, og så har vi en kæmpestor adventskrans.

– **Jeg kan godt lide julen,** fordi den er en anledning til at pynte, og det elsker jeg. Jeg kan godt lide at pynte mit hjem, mig selv og mine børn – alt.

LOUISE BRUN, 39

Sundhedscoach og personlig træner. Hun er forfatter til flere bøger om kost og sundhed og har medvirket i flere tv-programmer, blandt andet "En kur, der dur" på TV2. Louise er gift og har en datter på 10 år og en søn på 12 år.

♥ "Mine børn ved godt, at det er min nissepige"

Hvem ville have troet, at småkagedronningen Karen Volf er sundhedsguruen Louise Bruuns tipoldemor? Men det er hun, og Louises yndlingsnisse stammer også fra tipoldemoren.

— **Jeg har en lille nissepige af træ,** som jeg har fået af min mor. Den stammer helt tilbage fra min tipoldemor Karen Volf – hende med småkagerne. Nissepigen er bare helt bedårende, og jeg elsker hende. Hun har to små holdere til lys, og jeg er desværre kommet til at lade et lys brænde for langt ned, så hun er blevet lidt brændt. Men hun kommer frem hvert eneste år, ligesom hun altid gjorde i mit barndomshjem.

— **Jeg fik nissepigen,** fordi min mor ved, at jeg har det på samme måde som hende – jeg elsker ting, som er gået i arv. Min storesøster går overhovedet ikke op i den slags, så min mor kunne ikke drømme om at give hende sådan en nisse. Så ville den bare blive smidt ud – "gammelt lort" – men for mig betyder nissen rigtigt meget. Nissepigen er sådan lidt fin i det, og mine børn ved godt, at det er min nissepige, og at de skal holde fingrene fra hende. Nok se, men ikke røre.

— **Det er jo ret sjovt, at min tipoldemor er kendt for sine småkager,** når jeg er blevet sådan en sundhedsnørd, men selvom jeg går op i sund mad, bager vi tipoldemors vaniljekranse hvert år hjemme hos min mor, der også har Karen Volfs originale maskine til at køre dejen ud i pølser. Opskriften er hemmelig, den får I ikke, men jeg vil da gerne give opskriften på de sunde pebernødder, som vi også bager hvert år. Der er ingen sukker i, men vi fyrer den af med krydderier. Vi må kun spise pebernødderne, når vi ser julekalenderen – vi er besat af julekalenderen. Ikke min mand, altså, men ungerne og jeg. >>

Nissepigen er et arvestykke, og derfor er det kun voksne, der må røre ved den.

Find opskriften på Louise Bruuns sunde pebernødder på ALTFordamerne.dk.

**MAIBRITT
SERIGSTAD,
54**

Arbejder med promotion og events. Hun er gift og har en datter på 14 år.

Husnissen har norske rødder ligesom Maibritts mand.

♥ Nissen får grød hver morgen

Norske juletraditioner fylder meget hjemme hos Maibritt Serigstad. Hendes mand stammer fra Norge, og det gør husnissen også. Den bliver forkælet hver dag i julemåneden.

— **Da min mand og jeg blev gift**, fik vi en helt vidunderlig norsk husnisse af min svigermor. Min mand kommer fra Telemark i Norge, hvor husnisser er helt almindeligt, og vores husnisse er klædt i stil med de traditionelle norske dragter, også kaldt bunad. Disse nationaldragter broderes af dygtige damer på fjeldet i

Telemark. Vores nisse har også sådan en fin, håndlavet dragt på.

— **I Norge er det tradition at spise risengrød**, før man går i kirke juleaften, og det er derfor også vigtigt, at ens husnisse får grød. Fra slutningen af november og i hele december, sætter vi en skål risengrød op på loftet til husnissen. Vores datter, Emma, er 14 år, og hun vil stadig gerne tro på nissen, for jeg har altid sagt til hende, at hvis man ikke tror på nissen, så kommer vores 24 flotte julesokker ikke frem den 1. december. Emma tjekker hver dag, om vi har husket grøden til nissen, og ja, så kan man gætte på, hvem der tømmer skålen hver morgen.

— **Nissen kommer ned hver morgen i december**. Vi tænder kalenderlys, tænder op i pejsten, og så sidder Emma sammen med nissen og åbner sin pakkekalender, papirkalenderen og kigger i julesokken. Telefoner og iPads er bandlyst om morgenen i december måned.

— **Hverdagen kan godt være meget travl og overfladisk**, og derfor elsker jeg juletiden, fordi jeg synes, at de traditioner, der er forbundet med julen, er med til at samle os om noget rigt. ●